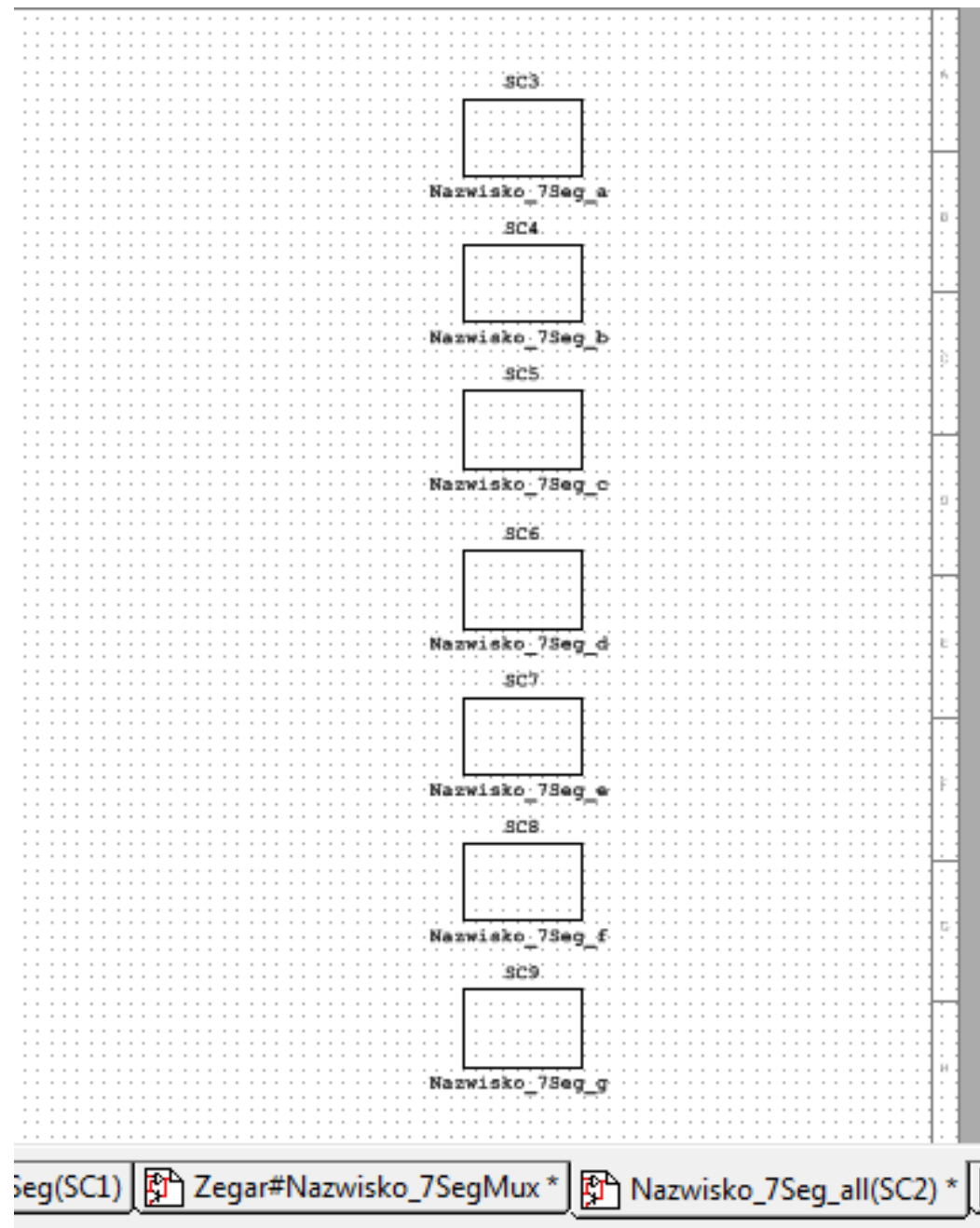
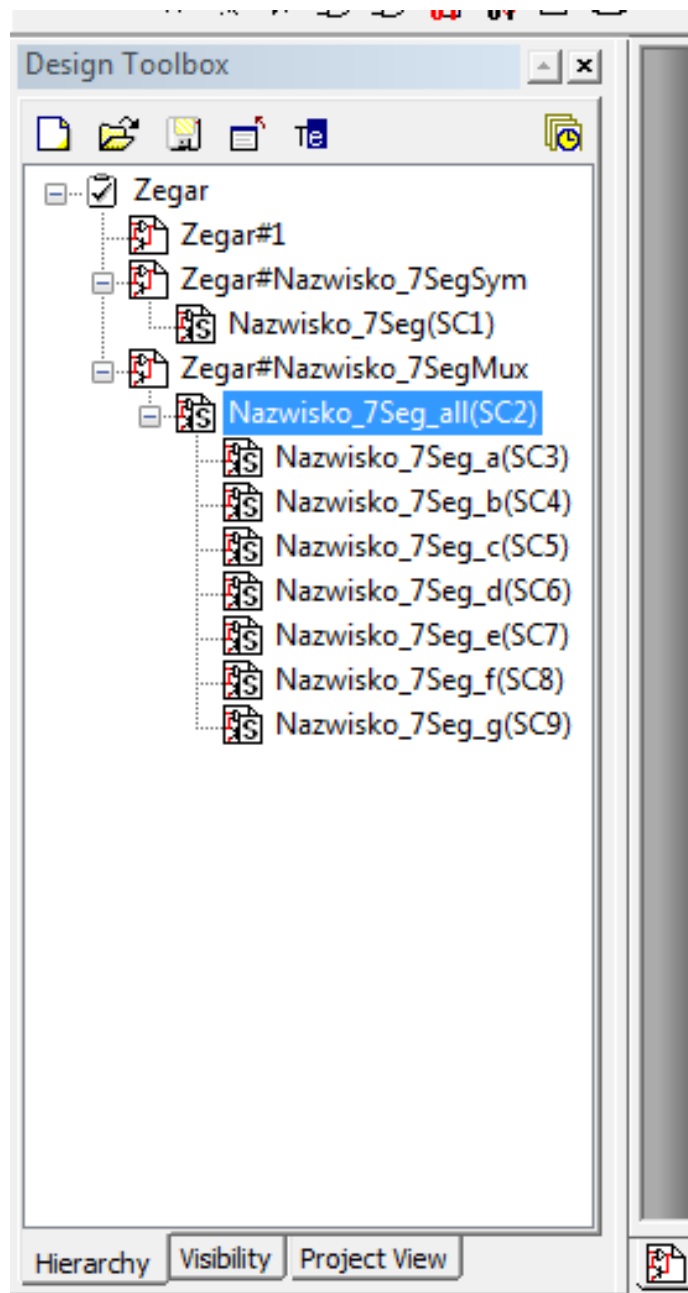
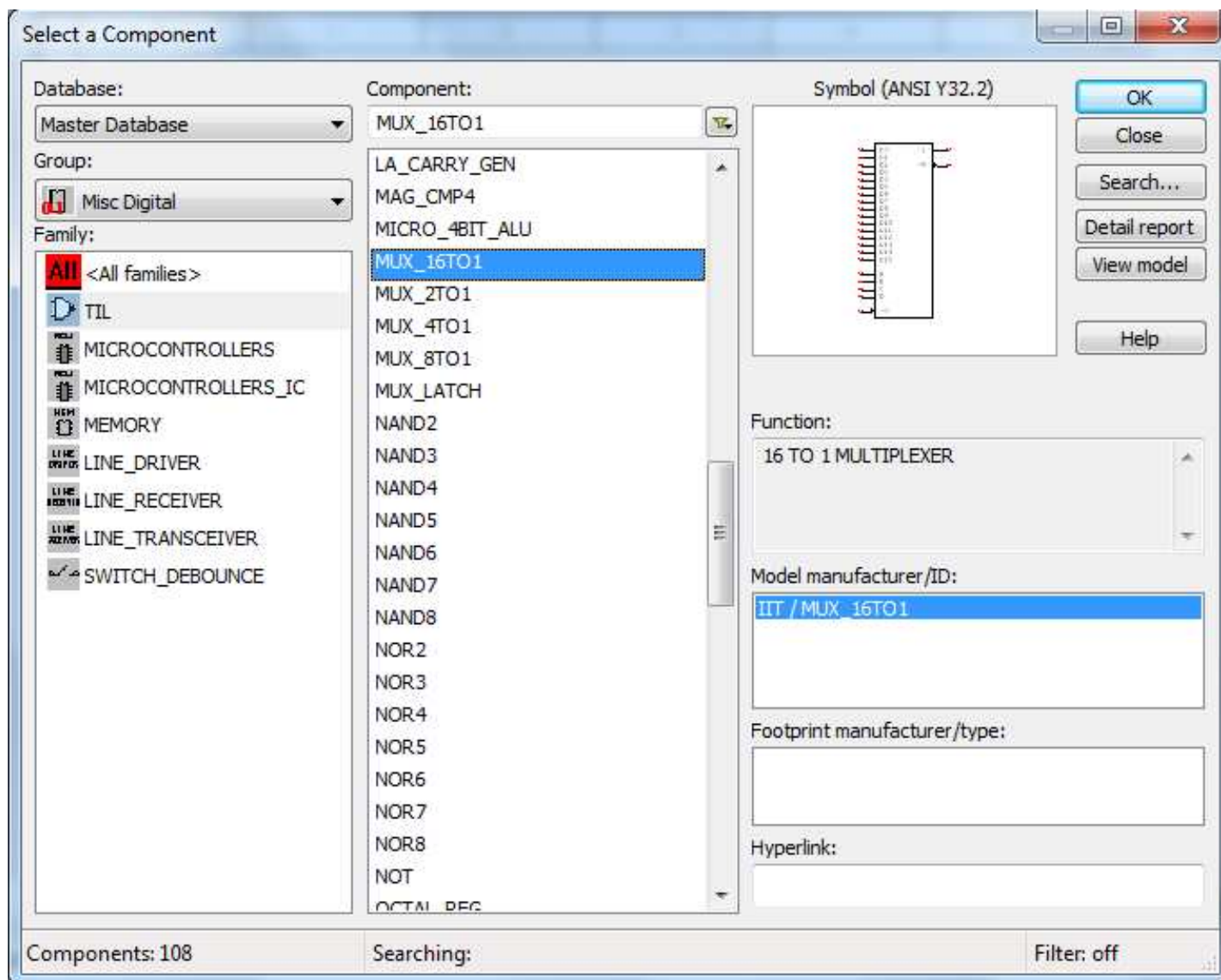

Budowa sterownika do wyświetlacza
7-segmentowego wykorzystując
multipleksery

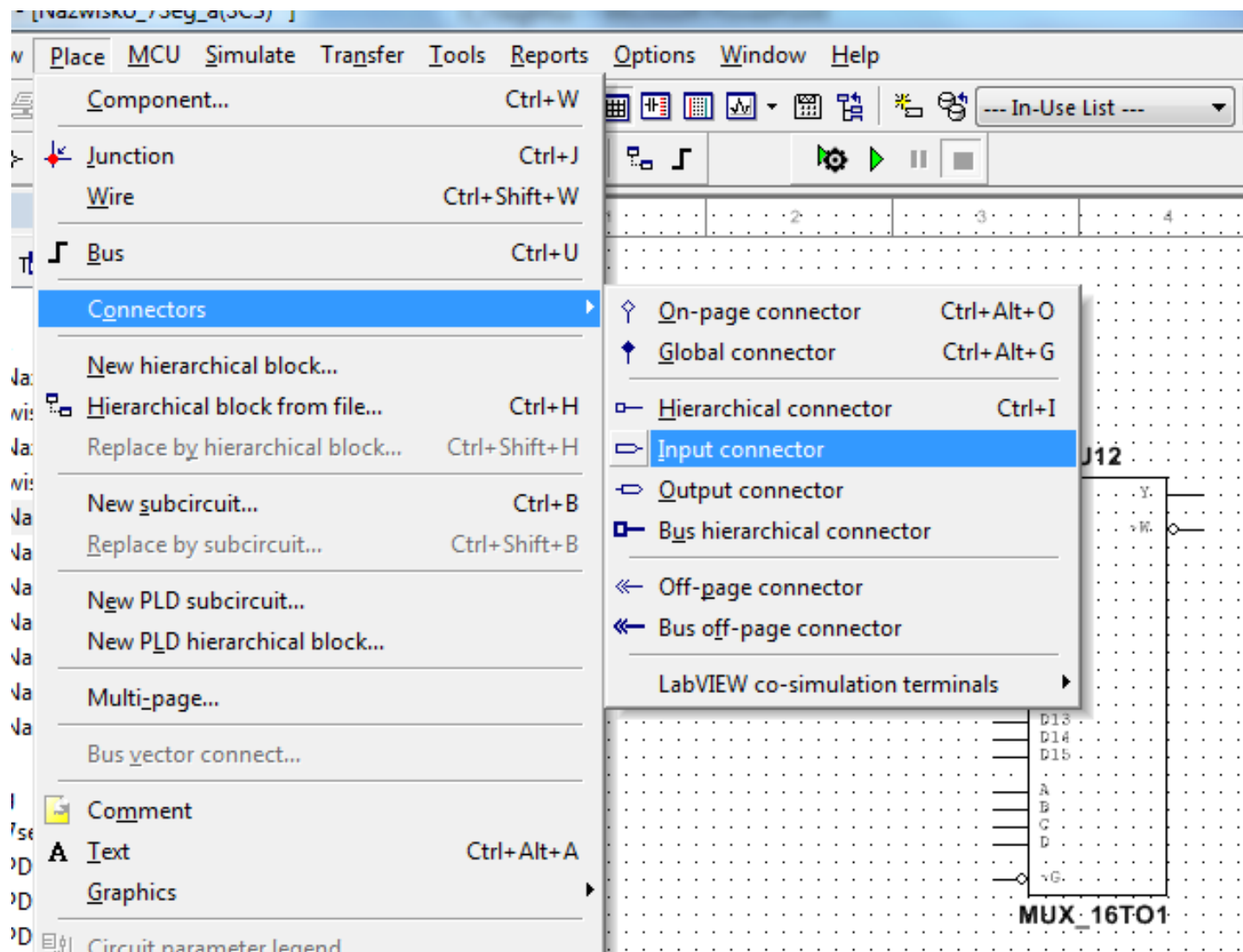
- 1.** Należy otworzyć projekt z poprzedniego ćwiczenia o nazwie „Zegar.ms13”
- 2.** Stworzyć kolejną stronę „Multi-page” zakończoną „..._7SegMux”
- 3.** Stworzyć „New subcircuit”: zakończony „..._7Seg_all”, który zawierać będzie 7 multiplexerów (po jednym na segment wyświetlacza)
- 4.** Stworzyć 7 podobwodów zakończonych „..._7Seg_a”; „..._7Seg_b”; „..._7Seg_c”; itd.

Uwaga! Każda nazwa strony zaczyna się od nazwiska i każdy symbol dodany na schemacie ma zawierać nazwisko (należy edytować symbol)

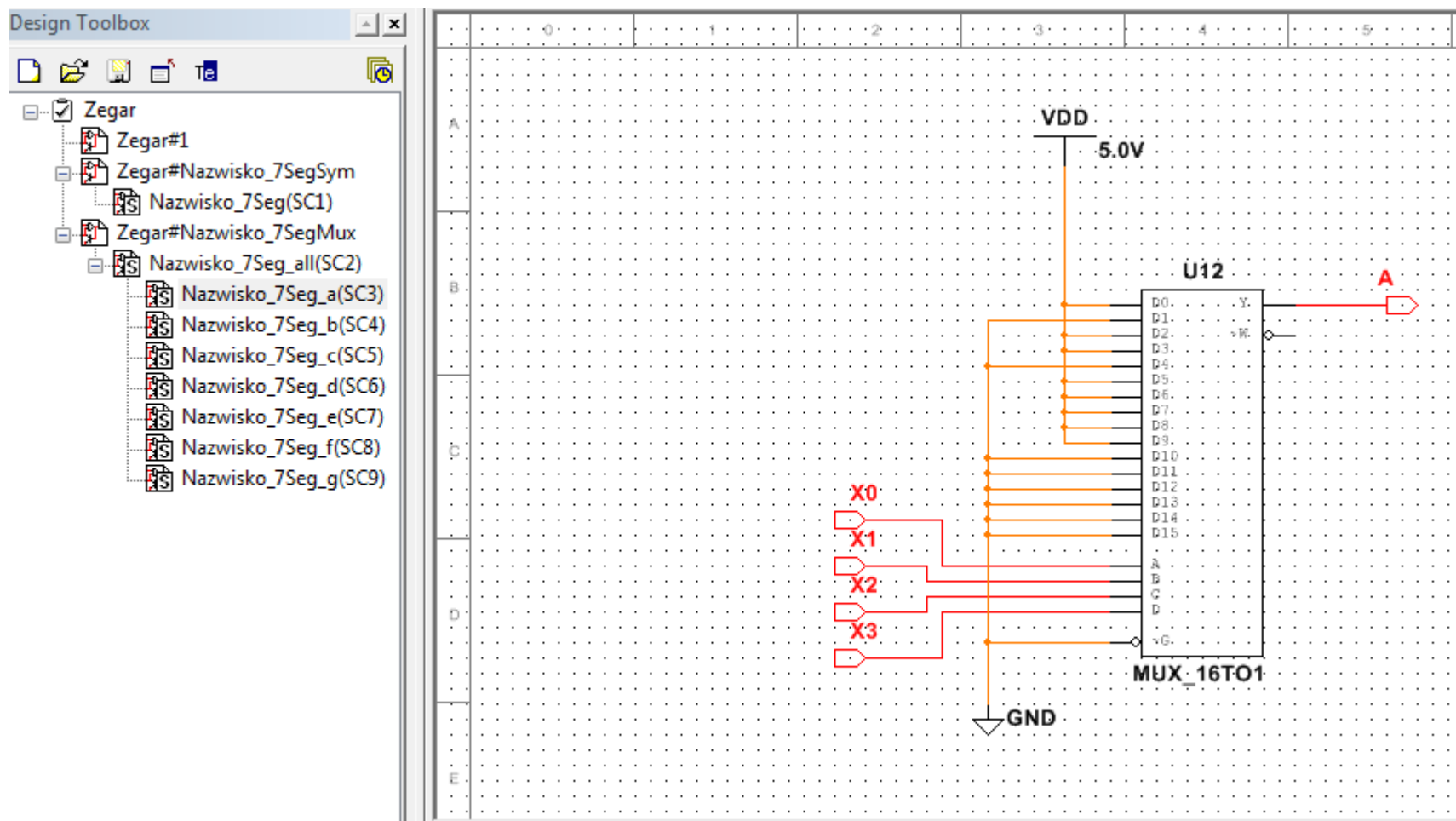
Elementy cyfrowe – multipleksery 16 na 1

Należy dodać do każdego z siedmiu segmentów (a-g) 4 wejścia (X0-X3 -> „Input connector”) oraz 1 wyjście (A-G -> „Output connector”)

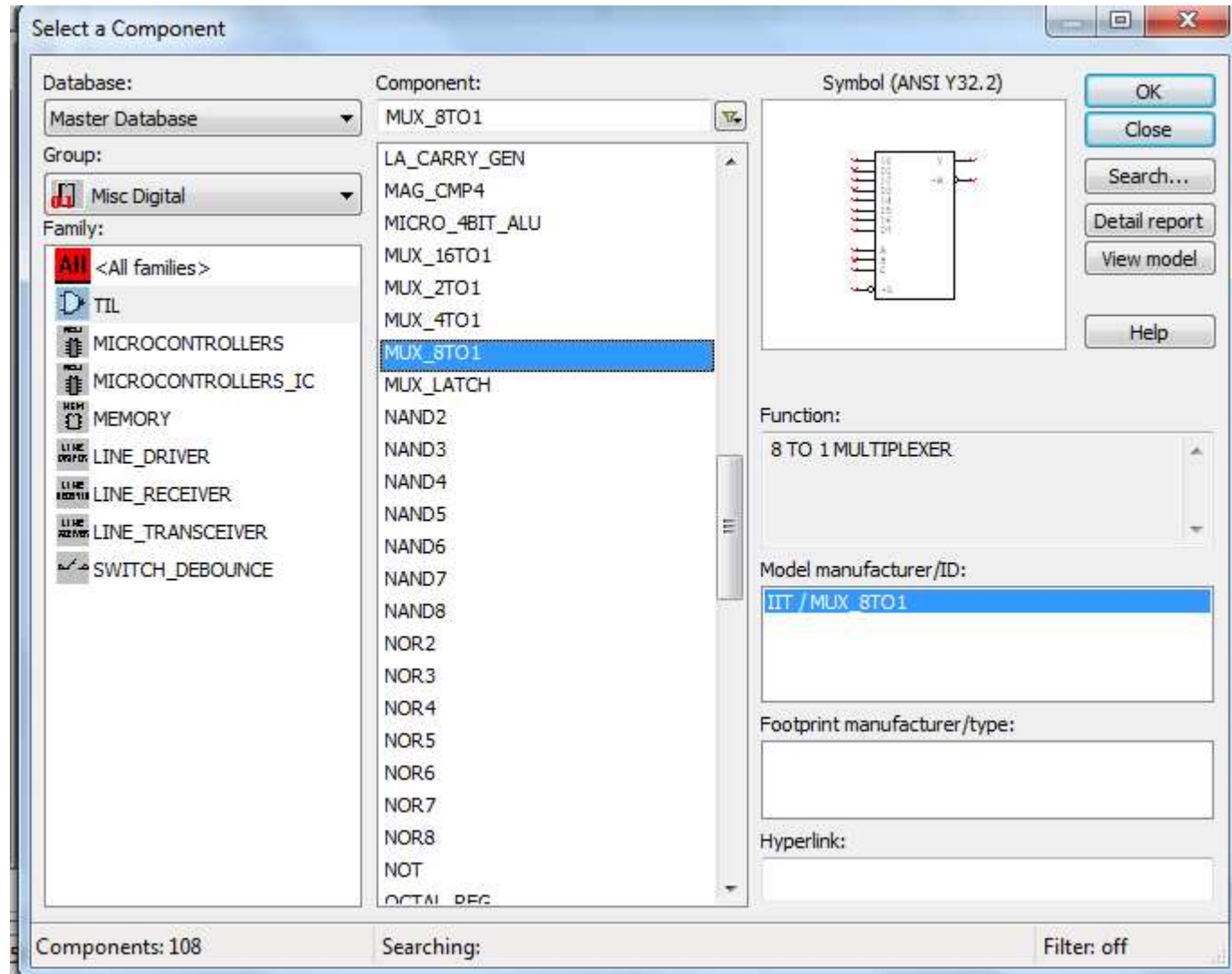
x_3	x_2	x_1	x_0	a	b	c	d	e	f	g
0	0	0	0	1	1	1	1	1	1	0
0	0	0	1	0	1	1	0	0	0	0
0	0	1	0	1	1	0	1	1	0	1
0	0	1	1	1	1	1	1	0	0	1
0	1	0	0	0	1	1	0	0	1	1
0	1	0	1	1	0	1	1	0	1	1
0	1	1	0	1	0	1	1	1	1	1
0	1	1	1	1	1	1	0	0	0	0
1	0	0	0	1	1	1	1	1	1	1
1	0	0	1	1	1	1	1	0	1	1
1	0	1	0	x	x	x	x	x	x	x
1	0	1	1	x	x	x	x	x	x	x
1	1	0	0	x	x	x	x	x	x	x
1	1	0	0	x	x	x	x	x	x	x
1	1	1	0	x	x	x	x	x	x	x
1	1	1	1	x	x	x	x	x	x	x

Tablica prawdy

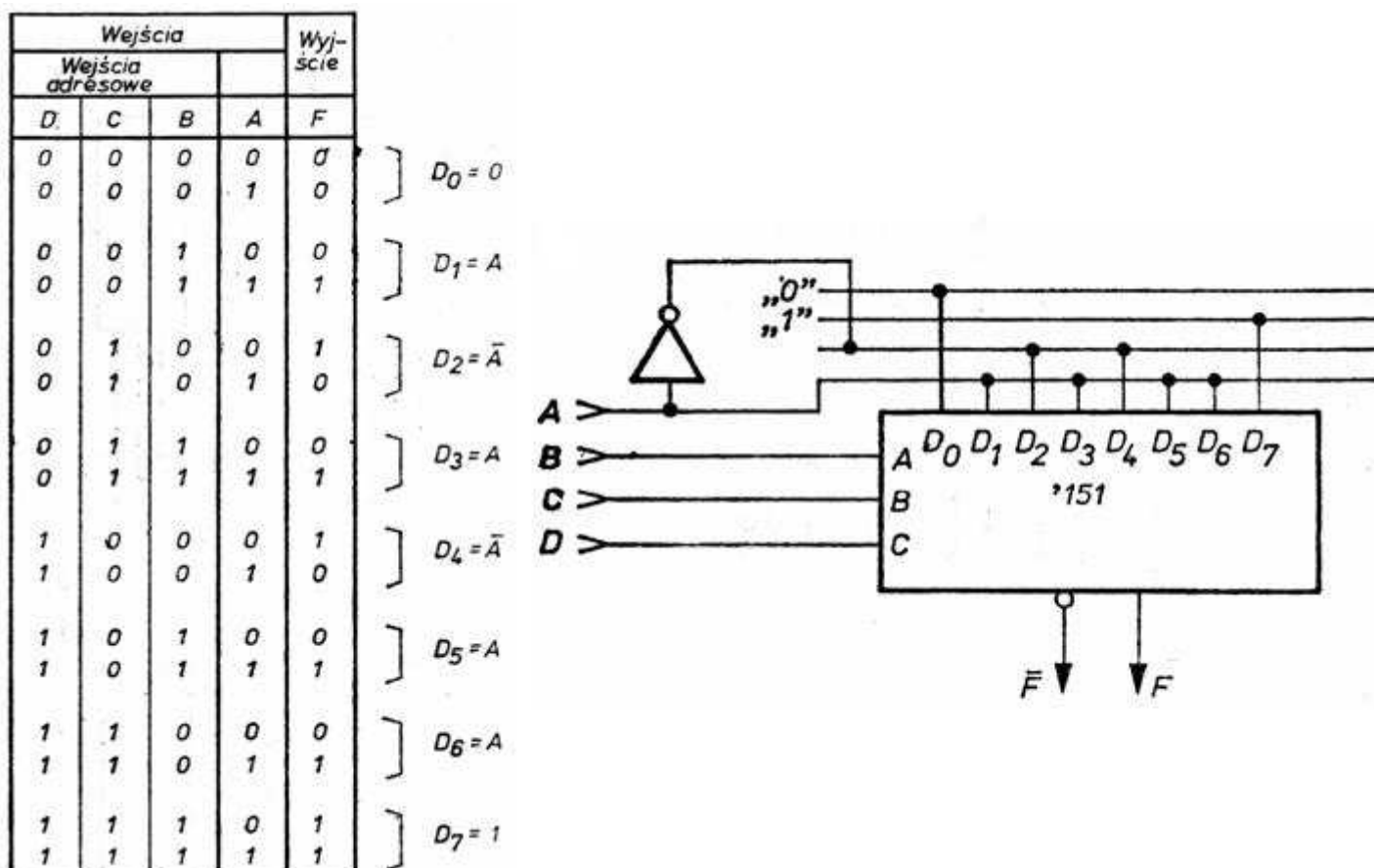
Jak powinien prezentować się segment „a”

5. Analogicznie zbudować segmenty b-e. Symbol każdego segmentu musi zawierać nazwisko.
6. Segment f wykonać używając multipleksera 8 na 1 (3 wejścia sterujące):

Będziemy dodatkowo potrzebować bramkę inwertera NOT. Na wejścia adresowe podajemy $X_3 \div X_1$. Wejścia danych łączymy z poziomem wysokim, niskim, sygnałem X_0 lub z zanegowanym sygnałem X_0 . Poniżej przedstawiono przykład realizacji funkcji logicznej na multiplekserze.

Poniższa tabela nie dotyczy segmentu F - przypadkowa zbieżność oznaczeń!

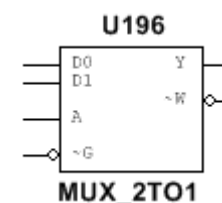
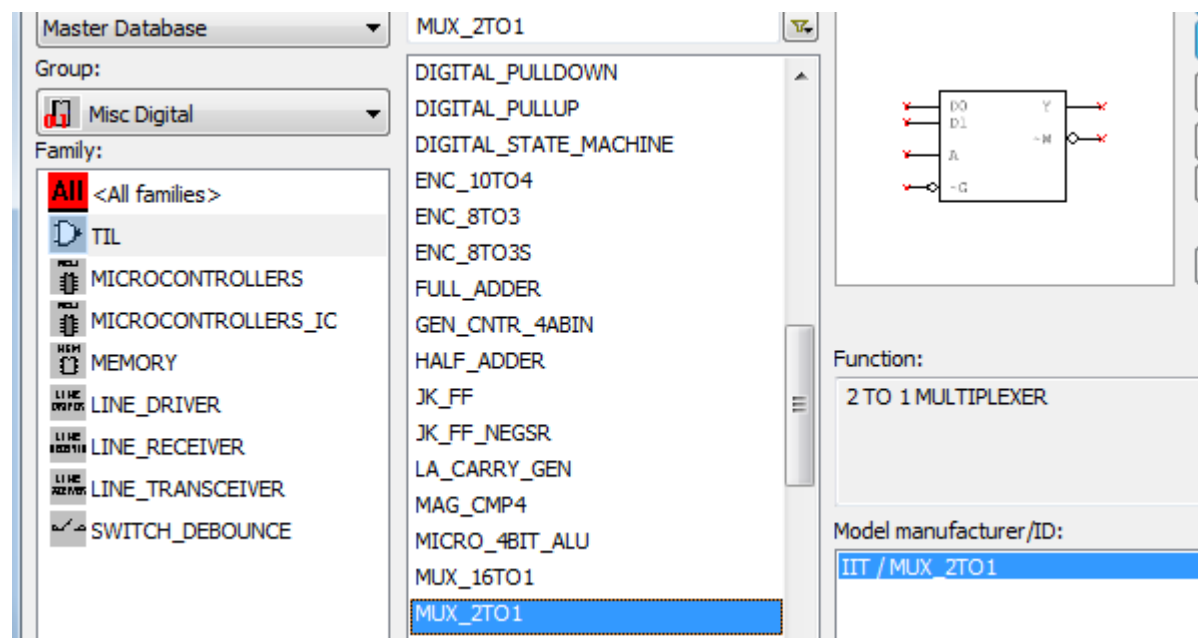
W przykładzie powyżej zrealizowano na multiplekserze funkcję F, która ma cztery wejścia: A, B, C, D. Trzy najstarsze wejścia funkcji (D, C, B) podano bezpośrednio na wejścia adresowe multipleksera. Następnie porównywano najmłodsze wejście funkcji A z wyjściem funkcji F. Porównywano po dwa, kolejne wiersze (odstęp między wierszami przedstawiony na rysunku).

Możliwe przypadki (dotyczące danej pary):

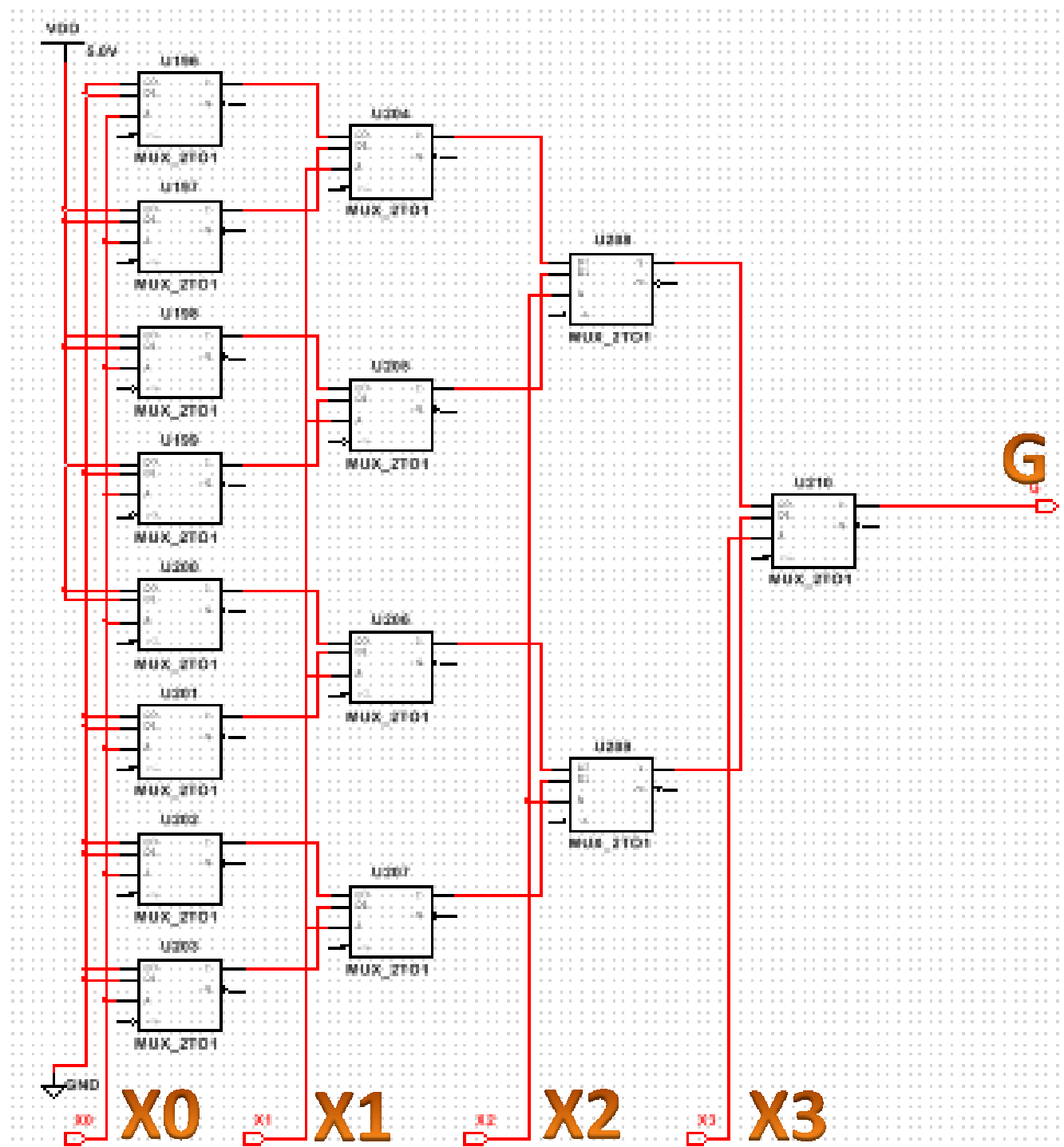
- niezależnie od stanu A, funkcja F daje na wyjściu 0 -> linię danych D (wejście danych multipleksera) łączymy z 0;
- niezależnie od stanu A, funkcja F daje na wyjściu 1 -> linię danych D łączymy z 1;
- funkcja F daje na wyjściu dokładnie taką wartość jaką ma sygnał wejściowy A -> linię danych D łączymy z sygnałem A;
- funkcja F daje na wyjściu wartość przeciwną do wartości przyjmowanej przez sygnał A -> linię danych D łączymy z zanegowanym sygnałem A.

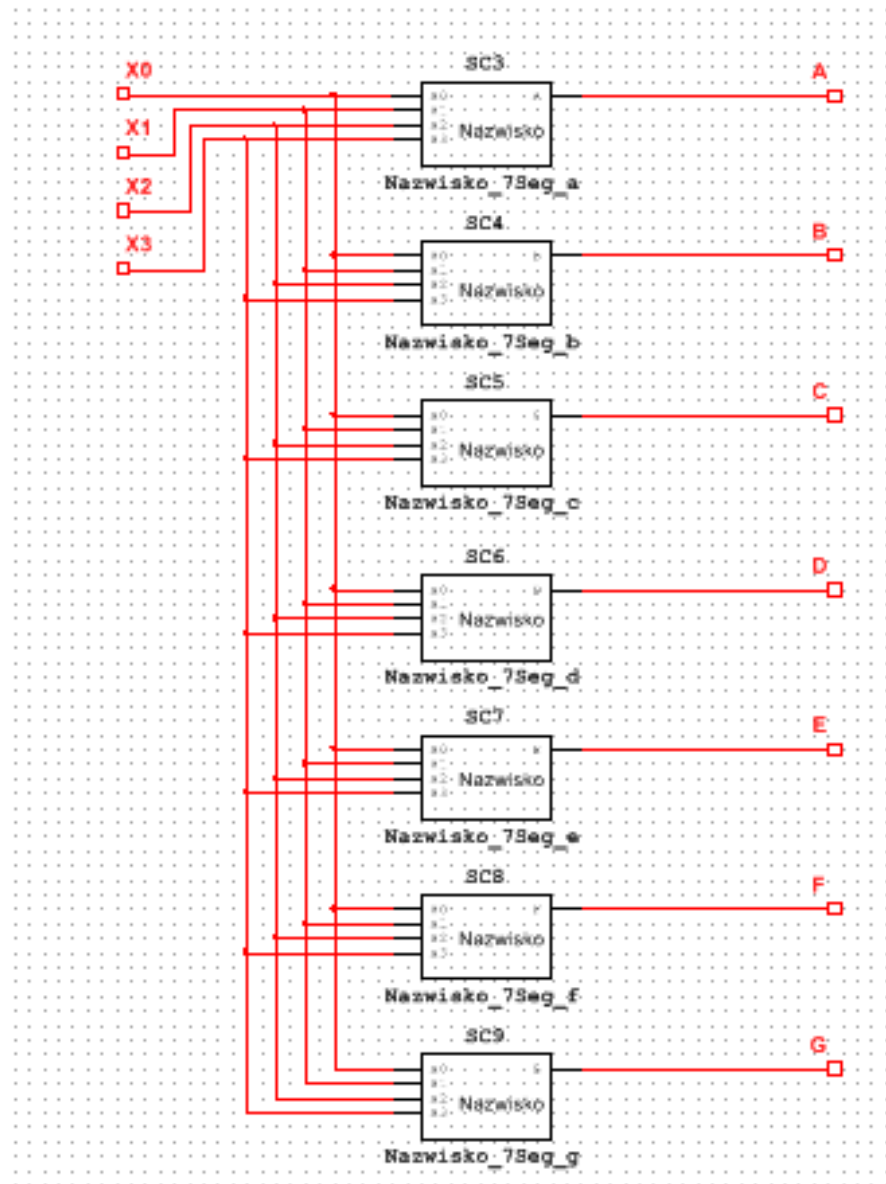
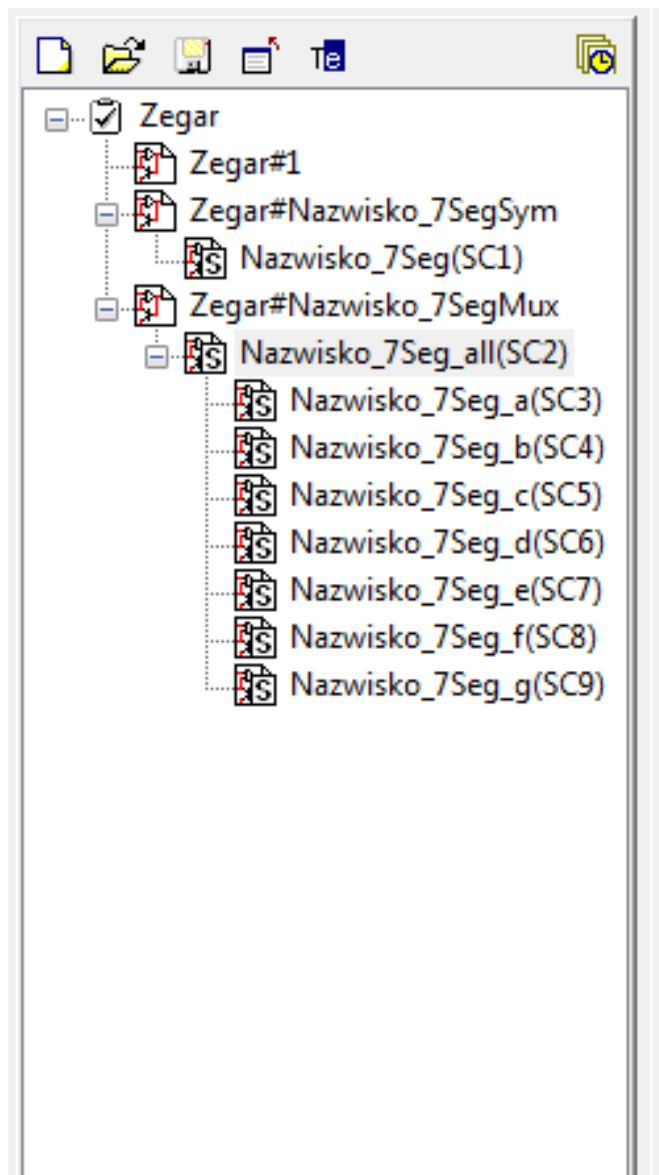
Na podstawie przykładu zbudować układ dla segmentu „F”. Oprócz multipleksera 8 na 1 należy wykorzystać inwerter „NOT” z tej samej biblioteki.

7. Segment „g” zbudować wykorzystując multiplexery 2 na 1.

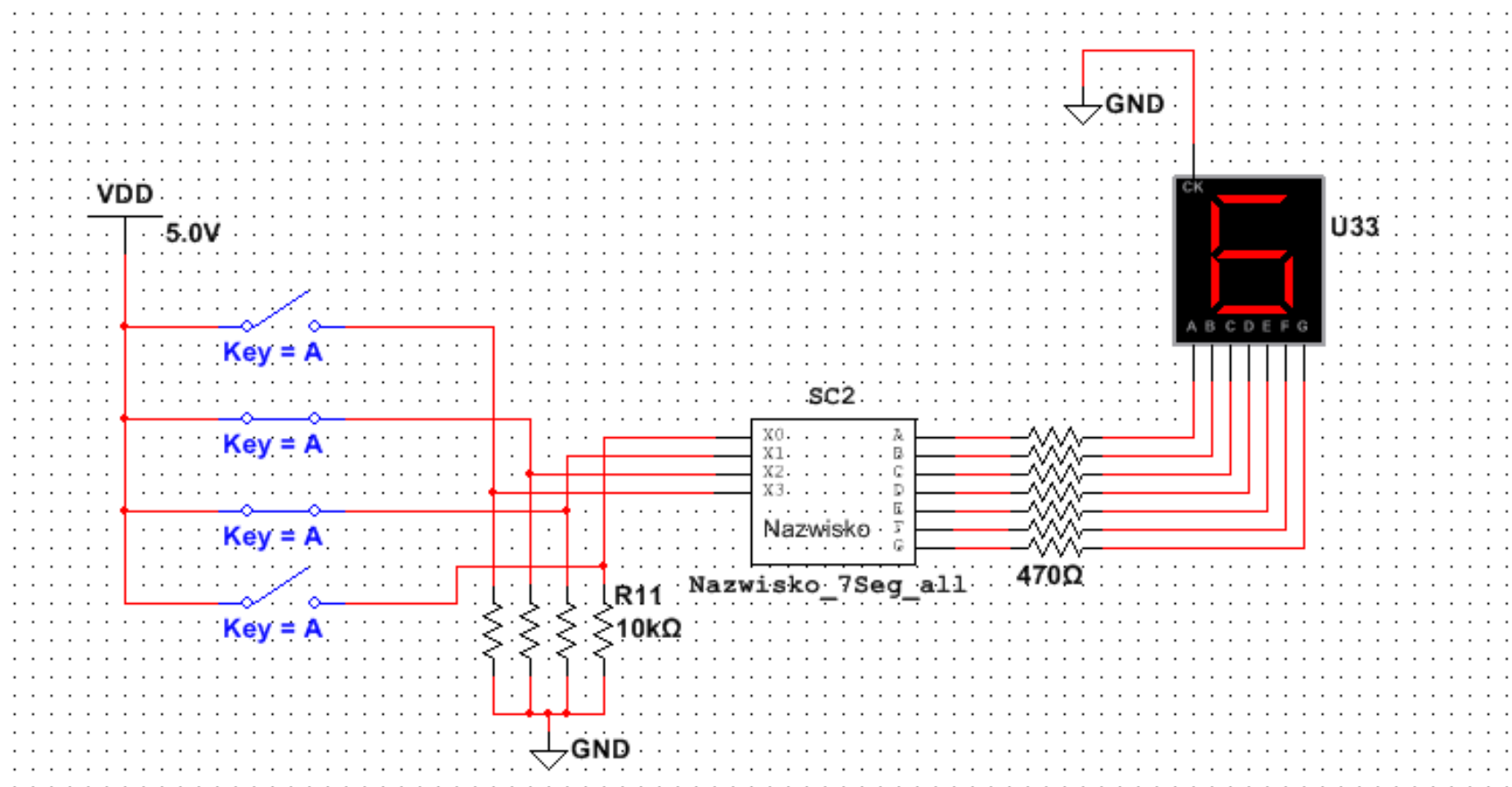

Aby zrealizować potrzebną funkcję logiczną (16 wejść i 1 wyjście) należy łączyć multiplexery w pary -> podłączając wyjścia dwóch multiplexerów do wejścia kolejnego.
Rysunek na kolejnym slajdzie.

7. Na schemacie „Nazwisko_7Seg_all” dodać wejścia i wyjścia „Hierarchical connector”.

8. Końcowy schemat „Nazwisko_7SegMux”.
Zweryfikować jego działanie dla wszystkich cyfr.